

Vết lăn trầm.

Trịnh công Sơn

Vết lăn vết lăn trầm Hằn trên phiến đá nâu thêm ưu phiền Như có
...buồn Từ hoang xưa dấu chân anh dạ cảm Ôi vết

lăn chim muông hằn dấu chân Người đi phiêu du từ đó chưa thấy về quê
hằn ghi trên bốn gió hoang Chờ ta đã du một chuyến ôi môi hôn xin

nhà rộng đôi cánh tay chờ mong Người chợt nhớ mình như đá Đá lăn vết lăn...
dừng kể lại tích xưa buồn...

...hơn Đợi chờ năm làn gió qua trường thiên dằng Thôi nguyên đi

con Ngủ đời yên đi con che dấu thân đau rã mòn Ngủ

đời yên đi con như vết thương đau ngủ buồn như trùng dương đêm mất thăm còn nghe

ngóng Đá lăn vết lăn trầm Từ cơn đau ấy lưu thân mỗi mòn Ôi mắt

thăm van xin Lời Thánh đêm Bài ca dao trên cồn đá trên ngai vàng quê

nhà một thời ngủ yên tuổi xanh Rồi một hôm chợt thấy hoang vu quanh mình.